

med at tale om regeringens egen formåen. Men Det Konservative Folkepartis ordfører nævnede ikke, hvad årsagen er til, at det går så godt for dansk økonomi.

Derfor vil jeg spørge, om det ikke er korrekt, at hovedårsagen til, at det går så godt, er – hvis man skal være lidt spektakulær – krigen i Irak, tsunamien og katastrofen i New Orleans. Det, at olieprisstigningerne eksploderede, har betydet ekstraordinære, store indtægter til landet, og det, at olieprisstigningerne eksploderede, har betydet, at der har været et rentefald, og det rentefald har forårsaget flere indtægter i forbindelse med selskabsbeskatningen. Er det ikke de her ekstraordinære, udefrakommende indtægter, der er hovedårsagen til, at vi har fået 26 mia. kr. mere ind i år, og ikke så meget regeringens egen indsats?

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er jo fuldstændig rigtigt, hvad hr. Ole Sohn siger, at de 26 mia. kr. af overskuddet på de offentlige finanser kan henføres til engangsindtægter. Og det er jo netop også derfor, vi peger på, at de engangsindtægter ikke skal bruges til at iværksætte drift, som vi senere må fjerne, men at de skal bruges til at afdrage på gælden. Det er også rigtigt, at det er på baggrund af olieprisstigningerne og de faldende renter og så det forhold at afkastet på pensionerne jo bliver betydelig større som følge af de stigende kurser på aktier og obligationer. Så der er altså en række engangsindtægter, som kommer statskassen til gode.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er da rart, at vi nu, en hel del timer efter at vi har startet dagens debat, kommer til bunds i, hvor succesen ligger, at det ikke er regeringens egen formåen, der er årsag til, at vi har ekstraordinære, store indtægter.

Men jeg vil gerne spørge, om ikke Det Konservative Folkeparti er enig i, at det er væsentligt, når vi nu snakker fremtid, at man sørger for at investere på to måder, dels den passive, som alle er enige om, altså nedbringelse af statsgælden, dels at sørge for en aktiv investering i fremtiden, dvs. investering i uddannelse, forskning, miljø osv., som er fundamentet for fremtidens beskæftigelse. Hvad er årsagen til, at man mener, at ambitionen blot skal være lige at opret-

holde niveauet for forskning? Det gør det fuldstændig useriøst, hvis regeringen stadig væk fastholder, at man skal nå op på 1 pct. i 2010, så at komme de sidste penge – vi taler om 5-6 mia. kr., der mangler – i på ét år. Det er jo fuldstændig urealistisk og useriøst.

Den eneste reelle måde ville være at lave en lineær indfasning, altså en gradvis indfasning. Det er det, som alle – erhvervslivet, organisationerne, forskningsverdenen – peger på. Hvad er årsagen til, at regeringen ikke ønsker at investere i fremtiden via forskningen?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Vi har aldrig lovet en lineær indfasning af nogen af de puljer, der er afsat. De bliver afsat til formålet, om man så må sige, og det vil sige, at når projekterne er der, så kommer finansieringen. Jeg er glad for, at hr. Ole Sohn bekræfter, at den passive investering er fornuftig, altså at nedbringe statsgælden, og målet er jo at halvere den.

Med hensyn til de aktive investeringer så gives der jo betydelige midler til uddannelse, og der gives også betydelige midler til forskning og miljø. Og så er det jo sådan, at regeringen lover, at den ene procent af BNP til forskning når vi. Det er givet, at det når vi i 2010, og det gør vi jo, fordi vi med Globaliseringsrådet har igangsat en række initiativer til at finde fornuftige initiativer, således at man kan få en finansiering af gode forskningsprojekter, der kan skabe kvalitet og beskæftigelse i Danmark på længere sigt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu sagde hr. Christian Wedell-Neergaard, at man skal tænke på fremtiden. Der har jo været talt meget om, hvad der så er afsat til forskning – stort set ingenting, 185 mio. kr. ekstra er det vel nærmest. Statsministeren har sagt, at det er klynk, når en række forskellige folk fra universiteterne beklager sig over det, men det samme udsagn er jo kommet fra Asger Aamund, fra Claus Bræstrup fra Lundbeck og fra Mads Krogsgaard Thomsen fra Novo Nordisk, der alle siger, at det her er dybt problematisk.

Hvordan kan man hos De Konservative være tilfreds med en så ringe udvikling, når man har en plan om, at i løbet af bare 4 år er det 10 mia. kr. ekstra, der skal afsættes til forskning? Så laver man så ringe en indsats.